

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115206357
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8115206357.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Marianny Hirkovej v právnej veci žalobkyne: E.. I. U., F.. XX.XX.XXXX, T. T. XX, XXX XX H., zastúpenej JUDr. Lenkou Csikyovou, advokátkou so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov, IČO:42384061 proti žalovanému: E.. I. U., F.. XX.XX.XXXX, T. T. XX, XXX XX H., zastúpenému JUDr. Adrianou Dudášovou, advokátkou so sídlom Kukučínova 19, 040 01 Košice, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/105/2015 - 941 zo dňa 25.05.2022 takto

rozhodol:

Mení rozsudok v napadnutej časti t.j. vo výroku V. o trovách konania tak, že priznáva žalobkyňi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 50% s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu vyporiadal tak, že: I. Do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e byt č. X, vchod XX, nachádzajúci sa na prízemí bytového domu súpisné číslo XXXX so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti XXX/XXXX vedených na LV č. XXXXX, katastrálne územie H.; spoluvlastnícky podiel na pozemku s parcelným č. KNC XXXX- zastavaná plocha a nádvoria o výmere 210 m² o veľkosti XXX/XXXX vedeného na LV č. XXXXX katastrálne územie H.; garáž so súpisným č. XXXXX a pozemok s parcelným č. KNC XXXX- zastavaná plocha a nádvoria o výmere 19 m² vedených na LV č. XXXXX katastrálne územie H.; spoluvlastnícky podiel na pozemkoch s parcelným č. KNC XXXX/XX- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 188 m², KNC č. XXXX/XX- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 136 m², KNC č. XXXX/XX- zastavaná plocha a nádvoria o výmere 135 m² o veľkosti XXX/XXXX vedených na LV č. XXXXX katastrálne územie H. a spoluvlastnícky podiel na pozemkoch s parcelným č. KNC XXXX/X- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2816 m², KNC č. XXXX/X- záhrada o výmere 448 m² o veľkosti X/XX vedených na LV č. XXXXX katastrálne územie Prešov. II. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal motorové vozidlo značky P. B. X.X B. L., L.: H., R.: P.. O.. Za účelom úplného vyporiadania BSM uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu za jej spoluvlastnícky podiel vo výške 76.476,30 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Priznal štátu voči žalobkyňi a žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, z toho od žalobkyne v rozsahu 50 % a od žalovaného v rozsahu 50 %. V. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podľa ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Výrok o trovách štátu podľa ust. § 259 CSP.

3. Konštatoval, že základnou zásadou ust. § 150 Občianskeho zákonníka je, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Z tejto zásady zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom s prihliadnutím na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí. Posudzovanie výšky podielu manžela podľa toho, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva sa v súdnom konaní však uplatňuje výnimočne a to spravidla iba v prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, najmä, keď sa vyhýbal v práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel na jej spôsobení nemal žiadnu vinu alebo, ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil len v podstatne menšej miere.

4. V danom prípade súd prvej inštancie vzhľadom na výsledky súdneho konania nedospel k záveru, aby podiely strán sporu na spoločnom majetku mali byť vyjadrené rozdielne.

5. Na základe vyššie uvedených skutočností, potom žalovanému z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu boli prikázané nehnuteľností vo všeobecnej hodnote 101.000,- Eur, motorové vozidlo v hodnote 8411,- Eur, ďalej disponoval s peňažnými prostriedkami na účtoch vo výške 64.461,95 Eur, 5918,91 Eur a 1,68 Eur a patrili mu majetkové práva z poistenia vo výške 26.555,14 Eur a 4074,75 Eur teda v celkovej sume 210.423,43 Eur. Na druhej strane žalobkyňa disponovala peňažnými prostriedkami na účtoch vo výške 5186,30 Eur, 5274,40 Eur, 10.000,- Eur a 20.000,- Eur, majetkovými právami z poistenia vo výške 5088,15 Eur, 1799,29 Eur, 4804,60 Eur, 296,23 Eur a 5022,73 Eur v celkovej výške 57.471,70 Eur. Na základe uvedeného, tak celková hodnota majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu bola vo výške 267.895,13 Eur (žalovaný 210.423,43 Eur a žalobkyňa 57.471,70 Eur) teda podiel každého z manželov predstavuje sumu 133.948,- Eur.

6. S poukazom na vyššie uvedené vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu je nesporné, že žalobcovi boli prikázané veci, peňažné prostriedky a majetkové práva z poistenia vo vyššej hodnote, ako je hodnota jeho spoluvlastníckeho podielu, preto mu vznikla povinnosť vyplatiť žalobkyni finančnú náhradu za jej spoluvlastnícky podiel vo výške 76.476,30 Eur (hodnota podielu žalobkyne 133.948,- Eur - peňažné prostriedky a majetková hodnota poistenia, ktorými ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva disponovala vo výške 57.471,70 Eur).

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP nepriznal. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva je síce návrhovým konaním, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadať spoločný majetok a súčasne je konaním, v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný iba návrhmi sporových strán. Súd postupuje v súlade s ust. § 216 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 150 Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami. Keďže každému z bývalých manželov pripadla jedna polovica z majetku v predmete vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, nemožno konštatovať plnú úspešnosť v spore ktoréhokoľvek z nich a preto postupom podľa § 255 ods. 2 CSP im nárok na náhradu trov konania v konaní priznaný nebol.

8. Vzhľadom na 50 % úspešnosť strán sporu v konaní, preto mal súd prvej inštancie za to, že každá zo sporových strán sa má na odmene znalca, ktorá nebola krytá preddavkom, resp. bola uhradená zo štátnych prostriedkov vo výške 50,92 Eur spolu s trovami dôkazu za správu J. J., I.J.. vo výške 1,15 Eur (č.l 69) podieľať v rozsahu 50 %. Zároveň konštatoval, že o výške náhrady trov konania štátu bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku včas podala odvolanie žalobkyňa a to iba čo do výroku V. ktorým súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznal. Žalobkyňa sa s právnym názorom posúdenia otázky nároku na náhrady trov konania súdom prvej inštancie nestotožňuje a považuje ho za nesprávny. Ak by sa malo vychádzať z úvahy súdu prvej inštancie, potom v tomto predmete konania teda vyporiadanie BSM by bolo vo všeobecnosti vopred vylúčená možnosť priznať úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania. V predmetnom súdnom konaní bolo nesporné, že žalobkyňa sa pred podaním žaloby pokúšala v otázke vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva dohodnúť čo preukázala listinnými dôkazmi. Až nemožnosť uzavretia mimosúdnej dohody pre postoj žalovaného ju prinútil k tomu, aby sa nároku na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva domáhala

podaním žaloby na príslušný súd. Ak by bol žalovaný ochotný sa v tejto právnej veci so žalobkyňou dohodnúť mohlo sa súdному konaniu predísť. Žalovaný tak dal príčinu k iniciovaniu súdneho konania a následnému vzniku trov. Právnym dôvodom nároku na náhradu trov konania je to, že strany, ktoré viedli spor „na vlastné nebezpečenstvo“ a nesú tak zodpovednosť za výsledok sporu. Nemožno pritom nezohľadniť aj okolnosť, že zásada za ručenie za výsledok sporu má aj nepochybný význam výchovný a to, že zdržiava strany od ľahkomyselného vedenia sporu. Práve procesné správanie strán sporu má pre posúdenie otázky nároku na náhradu trov konania zásadný význam. Ako vyplýva z výroku rozsudku v merite veci a jeho odôvodnenia je zrejmé, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a teda nebol úspešný, preto žalovaný je ten, ktorý by mal niesť zodpovednosť za tento procesný postup, ktorý v konaní od počiatku zvolil a následne až do rozhodnutia súdu nemenne udržiaval. Je nesporné, že v tomto prípade súd rozhodol vo veci samej v súlade s návrhom žalobkyne a to tak čo do rozsahu masy BSM ako aj navrhovaného spôsobu vyporiadania resp. súd prvej inštancie v konečnom dôsledku priznal žalobkyňi nárok na výplatu v sume vyššej ako pôvodne navrhovala. S poukazom na uvedené sa javí voči žalobkyňi ako nespravodlivé ak súd prvej inštancie mal za to, že nárok na náhradu trov konania žalobkyňi nepriznal. Ak by aj žalobkyňa nebola v konaní úspešná v celom rozsahu bolo povinnosťou súdu vyporiadať sa s otázkou čiastočného úspechu v konaní a podľa toho v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP rozhodnúť o prípadnom pomernom rozdelení nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa je však presvedčená, že je dôvodne patrí nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyňi ako úspešnej strane sporu, ktorá nezapríčinila nemožnosť uzavretia dohody vníma túto ako neprimeranú tvrdosť voči nej. Vzhľadom na predmet konania a hodnotu majetku patriaceho do vyporiadania BSM, ktorý bol súdom ustálený vo výške 267.893,13 Eur sú trovy právneho zastúpenia v značne vysokej sume a pre žalobkyňu to predstavuje výraznú finančnú záťaž. V neposlednom rade nemožno prehliadať, že o vznik značných trov konania sa pričínil sám žalovaný svojím procesným postupom. Dôvody, ktoré v odôvodnení rozsudku uviedol súd prvej inštancie ako dôvody pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania považuje žalobkyňa za neopodstatnené a neudržateľné. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/67/2010 z ktorého citovala. Navrhla rozsudok vo výroku V. zmeniť tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania vo výške 100% alebo rozsudok vo výroku V. o trovách konania zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci. Zároveň si žalobkyňa uplatnila trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Vyjadrenie k odvolaniu zo strany žalovaného zaslané nebolo.

11. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku V. o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

12. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak má strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. V súvislosti s aplikáciou ust. § 255 CSP odvolací súd uvádza, že výslovne pravidlo, ktoré by konanie o vyporiadanie BSM vynímalo spôsobilosti tohto paragrafu Civilný sporový poriadok neobsahuje. Odvolací súd zároveň zastáva názor, že výnimky z pravidla je potrebné vykladať reštriktívne než extenzívne teda, že v danom prípade bolo v prvom rade potrebné vychádzať z ust. § 255 ods. 1 CSP. Rozhodujúce je ako sa stanoví úspech vo veci pretože v konaniach o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhom na vyporiadanie a môže veci, ktoré strany sporu navrhli zahrnúť do BSM vyporiadať aj inak ako navrhli strany sporu. Aj keď odvolací súd pozná stanovisko DS Rc 42/1972 je toho názoru, že pri posudzovaní pomeru procesného úspechu strán sporu pri vyporiadaní BSM je potrebné prihliadnuť vždy na okolnosti konkrétneho prípadu a z toho ako bola vyriešená otázka rozsahu a hodnoty BSM. Teda, že je potrebné posúdiť skutočný procesný úspech či neúspech každej zo strán sporu.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade je potrebné prihliadnuť k skutočne priznanej výške vyporiadacieho podielu a zároveň zohľadniť výsledok sporu medzi stranami a to ktoré veci patria do BSM a ktoré nie. Zároveň je potrebné prihliadať na postoje oboch strán v priebehu súdneho sporu.

Tieto okolnosti možno pričítať v prospech žalobkyne. Táto sa snažila so žalovaným dohodnúť a zároveň v žalobe žiadala zaviazať žalovaného na úplné vyrovnanie bezpodielového spoluvlastníctva sumou 70.400,- Eur. Priznaných jej bolo dokonca viac a to 76.476,30 Eur. Z toho by sa formálne tak ako žalobkyňa uvádza v odvolaní javilo, že bola ešte úspešnejšia ako chcela byť a že teda bola úspešná minimálne na 100% vo vzťahu k žalovanému.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu tak ako uviedol vyššie je potrebné vychádzať aj z toho ako bola vyriešená otázka rozsahu a hodnoty BSM teda z posúdenia skutočného procesného úspechu či neúspechu každej zo strán sporu. V danom prípade žalobkyňa žiadala vyporiadať aj veci hnutelné ako automatickú práčku a ďalšie v bode 1 aj hnutelné veci v bode b3. Tak ako to vyplýva z bodu 6 odôvodnenia rozsudku v priebehu súdneho konania došlo medzi stranami sporu k mimosúdne vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva v rozsahu hnutelných vecí tvoriacich zariadenie bytu patriaceho do BSM čo nesporne vyplýva z písomného vyjadrenia žalobkyne zo dňa 24.02.2022 a žalovaného zo dňa 28.02.2022. Medzi stranami však nedošlo k dohode o cene nehnuteľností patriacich do BSM. Preto súd prvej inštancie na návrh žalobkyne nariadil znalecké dokazovanie a znalec O.. E. R. v znaleckom posudku určil všeobecnú cenu nehnuteľností patriacich do BSM v sume 97.100,- Eur. Žalovaný so závermi znaleckého posudku nesúhlasil a súdu predložil súkromný znalecký posudok, kde všeobecná hodnota nehnuteľností patriacich do BSM bola určená sumou 64.700,- Eur znalcom Ing. T. Q.. Súd prvej inštancie v bode 39 odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že zo záverov týchto znaleckých posudkov vychádzať nemohol vzhľadom na ich vecné nesprávnosti popísané v znaleckom posudku č. 17/2021 vypracovaného znaleckým ústavom Q. K. R. P. preto vychádzal pri určení všeobecnej hodnoty nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu zo znaleckého posudku č. XX/XXXX teda zo sumy 101.000,- Eur. Žalobkyňa hodnotu nehnuteľných vecí a to spolu dvojizbového bytu spoluvlastníckeho podielu na príslušnom pozemku a garáže odhadla na sumu 74.000,- Eur. Hodnotu automobilu P. B. L.: H. odhadla žalobkyňa na 10.000,- Eur pričom jej hodnota bola stanovená znalcom O.. E. R. v znaleckom posudku č. X/XXXX na 8.411,- Eur. Naproti tomu žalovaný neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že na spoločnom účte pod číslom XXXXXXXX boli vedené jeho výlučné prostriedky v hodnote 10 a 15.000,- Eur, ktoré mali byť prevedené na účty, ktorého majiteľkou bola žalobkyňa. Preto tak ako to uvádza súd prvej inštancie v bode 53 odôvodnenia platí zásada, že tieto patrili do BSM. Súd prvej inštancie do bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahrnul aj odkúpnu hodnotu poistenia zriadeného v prospech strán sporu za trvania manželstva k zániku, ktorých došlo až po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Čo sa týka peňažných prostriedkov, ktoré mali byť žalovanému darované pred uzavretím manželstva súd prvej inštancie uviedol, že nie je možné konštatovať, že ide o totožné finančné prostriedky, ktoré boli predmetom zmluvy o vkladovom účte zo dňa 26.02.2013 v bode 64 odôvodnenia rozsudku. Súd prvej inštancie ďalej v bode 67 konštatoval, že nie je možné mať za preukázané, že peňažné prostriedky, ktoré žalovaný vložil na základe zmluvy o vkladovom účte zo dňa 26.02.2013 vo výške 65.576,75 Eur boli totožnými peňažnými prostriedkami, ktoré boli žalovanému darované pred uzavretím manželstva. Pokiaľ teda žalovaný peňažné prostriedky previedol na účet svojej sestry, potom je potrebné uvedenú sumu zahrnúť do predmetu vyporiadania (bod 70). Žalovaný však nespochybňoval, že do BSM patrí odkúpna hodnota jeho poistenia vo výške 4.074,75 Eur. Súd prvej inštancie sa zároveň stotožnil s argumentáciou žalobkyne, že hodnota majetkového práva s prihliadnutím na výšku poistného plnenia pri zániku poistného vzťahu bola minimálne vo výške jednorazového vkladu poistného uskutočneného dňa 01.07.2008 v sume 26.555,14 Eur. Preto je uvedenú sumu súd prvej inštancie zahrnul do BSM. Zároveň súd prvej inštancie vzhľadom na výsledky súdneho konania nedospel k záveru, žeby podiely strán sporu na spoločnom majetku mali byť vyjadrené rozdielne. Celková hodnota majetku patriaceho do BSM bola vo výške 267.895,13 Eur. Žalovaný 210.423,43 Eur a žalobkyňa 57.471,70 Eur. Teda podiel z každého z manželov predstavoval 133.948,- Eur preto náhrada, ktorú bol zaviazaný uhradiť žalovaný predstavuje 76.476,30 Eur. Z toho súd prvej inštancie vyvodil, že je potrebné na daný prípad aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal. Mal za to, že návrh môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadať spoločný majetok a súčasne ide o konanie v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný iba návrhmi sporných strán.

17. Odvolací súd už vyššie popísal, že s týmto názorom celkom nesúhlasí a má za to, že bolo potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto konkrétnom spore vychádzať z princípu procesného úspechu v konaní a teda skutočného procesného úspechu či neúspechu každej zo strán sporu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd i nato ako rozhodol súd prvej inštancie čo do trov štátu keď jednoznačne uviedol, že strany mali 50% úspešnosť v konaní a preto mal súd prvej inštancie za to, že

každá zo sporových strán má na odmene znalca, ktorá nebola krytá preddavkom resp. bola uhradená zo štátnych prostriedkov vo výške 50,92 Eur spolu s trovami dôkazu za správu Slovenskej sporiteľne a.s. vo výške 1,15 Eur podieľať v rozsahu 50%.

18. Odvolací súd má za to, že v danom prípade bude spravodlivé ak sa bude podieľať žalovaný v rozsahu 50% a žalobkyňa tiež v rozsahu 50% aj na náhrade trov prvoinštančného konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa z dôvodov uvedených vyššie javí vo vzťahu k žalobkyni, ktorá sa chcela so žalovaným dohodnúť pred podaním žaloby ako neprimeraná tvrdosť. Podľa názoru odvolacieho súdu bude rozhodnutie, aby aj žalovaný znášal trovy konania v rozsahu 50% zodpovedať i všeobecne uznávanej zásade dobrých mravov.

19. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku V. o trovách konania tak, že priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 50% s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1, 2 CSP, lebo každá zo strán mala úspech len čiastočný. Preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).